

Evangelhia zilei 15 august: Adormirea Maicii Domnului

Comentariu la solemnitatea Adormirii Maicii Domnului: „În zilele acelea, Maria s-a ridicat și s-a dus în grabă spre munte”. Totul la Maria reflectă bucuria unei iubiri grijulii, umile și desprinse de sine. Sfântul Josemaría iubea să mediteze la această scenă și să învețe de la naturalețea Mariei de a trăi virtuțile creștine.

Evangelhie (Lc 1,39-56)

În zilele acelea, Maria a pornit și s-a dus în grabă către ținutul muntos,

într-o cetate a lui Iuda. A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta.

Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, a tresăltat copilul în sânul ei, iar Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt și a exclamat cu glas puternic: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul sânelui tău. Și de unde îmi este dată mie aceasta ca să vină mama Domnului meu la mine? Iată, când a ajuns glasul salutului tău la urechile mele, a tresăltat de bucurie copilul în sânul meu. Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!”

Maria a spus: „Sufletul meu îl preamărește pe Domnul

și duhul meu se bucură în Dumnezeu, Mântuitorul meu,

pentru că a privit umilința slujitoarei sale;

iată că de acum toate generațiile mă vor numi fericită,

pentru că Cel Puternic mi-a făcut lucruri mari: sfânt este numele lui.

Îndurarea lui față de cei ce se tem de el este din generație în generație.

Și-a arătat puterea brațului său:

i-a risipit pe cei mândri cu planurile inimii lor;

i-a răsturnat pe cei puternici de pe tronuri și i-a înălțat pe cei umili;

i-a umplut cu bunuri pe cei flămânzi, iar pe cei bogați i-a trimis cu mâinile goale;

a venit în ajutorul lui Israel, slujitorul său, amintindu-și de îndurarea sa,

după cum a promis părinților noștri, Abraham și urmașilor lui pentru totdeauna”.

Maria a rămas cam trei luni cu ea, apoi s-a întors la casa ei.

Comentariu la Evanghelie

În ziua plină de bucurie în care Biserica sărbătorește Adormirea Sfintei Fecioare Maria cu trupul și sufletul în cer, evanghelia acestei solemnități povestește scena vizitei Mariei la verișoara sa, sfânta Elisabeta.

Fecioara își dă seama îndată că Elisabeta este înaintată în vârstă și va avea nevoie de ajutor în ultima parte a sarcinii și la naștere. Și, fără a ține cont de toate eventualele neplăceri ale drumului, „în zilele acelea” merge „în grabă spre munte” (v. 39). Evanghelistul nu precizează dacă Iosif o însoțește pe Fecioara Maria, dar este logic să fi

fost așa, deoarece erau logodiți și șederea urma să dureze câteva luni.

Totul la Maria reflectă bucuria unei iubiri grijulii, umile și desprinse de sine. De fapt, tânăra din Nazaret tocmai și-a asumat înalta chemare de a fi Mama lui Dumnezeu. Dar acest dar negrăit nu o face să se închidă în ea însăși, ci o vedem plină de spirit de slujire și de grijă afectuoasă față de ceilalți.

Sfântul Josemaría iubea să mediteze la această scenă și să învețe de la naturalețea Mariei virtuțile creștine: „Fericită ești tu, că ai crezut, îi spune Elisabeta Mamei noastre. — Unirea cu Dumnezeu, viața supranaturală, implică întotdeauna practica atrăgătoare a virtuților umane: Maria aduce bucuria în casa verișoarei sale, pentru că „îl poartă” pe Cristos” (Sfântul Josemaría, *Brazdă*, nr. 371). Și cu altă ocazie sfântul Josemaría sugera: „Îndreaptă-

ți privirea spre Fecioara și contemplă cum trăiește virtutea loialității. Când Elisabeta are nevoie de ea, spune Evanghelia că merge «cum festinatione» — cu grabă plină de bucurie. Învață!” (*Ibidem*, nr. 566).

Când Maria ajunge la destinație, în mijlocul bucuriei mamelor, Botezătorul tresaltă de veselie în sânul Elisabetei, începând astfel misiunea sa de Înaintemergător, care vestește venirea lui Mesia. Iar Elisabeta se bucură cu umilință că o vizitează „Mama Domnului meu” (v. 43). Este Duhul Sfânt, de care sunt plini Elisabeta și Botezătorul (cf. 1,15.41), cel care îi face să perceapă prezența divină, chiar dacă vine ascunsă și umilă. Și tot Paracletul va fi acela care ne va învăța să-L recunoaștem pe Domnul atunci când vine la noi, în sacramente și în nevoile celorlalți.

Așa cum pasajul vizitei ne-o arată pe Maria plină de zel și dorință de a-i ajuta pe ceilalți, pentru a-L duce pe Fiul ei, tot astfel și acum continuă să trăiască alături de noi grija pe care a arătat-o față de Elisabeta.

Papa Francisc exprima astfel acest adevăr: „Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului este un apel pentru toți, mai ales pentru cei care sunt apăsați de îndoieli și tristețe și privesc în jos, neputând ridica privirea. Să privim în sus, cerul este deschis; nu inspiră teamă, nu mai este departe, pentru că pe pragul cerului se află o mamă care ne așteaptă și este mama noastră. Ne iubește, ne zâmbește și ne ajută cu delicatețe” (Papa Francisc, *Angelus*, 15 august 2019).

„Ca orice mamă, vrea ce este mai bun pentru fiii ei și ne spune: «Sunteți prețioși în ochii lui Dumnezeu; nu sunteți făcuți pentru micile satisfacții

ale lumii, ci pentru marile bucurii ale cerului». Da, pentru că Dumnezeu este bucurie, nu plictiseală.

Dumnezeu este bucurie. Să ne lăsăm conduși de mâna Fecioarei” (*Ibidem*).

Pablo M. Edo

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-15-august-adormirea-
maicii-domnului/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-15-august-adormirea-maicii-domnului/) (19.03.2026)